

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **D. Z.**

skazanego za popełnienie czynu z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

(art. 535 § 3 k.p.k.),

w dniu 29 stycznia 2025 r., kasacji obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 8 lipca 2024 r., sygn. akt IV Ka 689/24

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Wadowicach

z dnia 24 stycznia 2024 r., sygn. akt II K 395/23

postanowił:

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;
- 2) obciążyć skazanego kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne.

[J.J.]

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Krakowie, wyrokiem z 8 lipca 2024 r. dokonał korekty w opisie czynu w zaskarżonym przez obrońcę wyroku Sądu Rejonowego w Wadowicach z 24 stycznia 2024 r. i obniżył wymierzoną D. Z. za popełnienie

przestępstwa z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt karę grzywny i orzeczoną nawiązkę, pozostawiając w mocy orzeczony zakaz z art. 35 ust. 3a i ust. 4b ustawy o ochronie zwierząt.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca, podnosząc w niej zarzut bezzwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. polegający na tym, że w składzie Sądu drugiej instancji zasiadał sędzia, który przeszedł proces nominacyjny przed neo - KRS, w związku z czym sąd miałby być nienależycie obsadzony. Obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku wraz z wyrokiem Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Rejonowej w Wadowicach wniósł o oddalenie jej jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja była oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Skarżący w przedmiotowej sprawie wskazał na wystąpienie bezzwzględnej przyczyny odwoławczej mającej polegać na tym, że Sąd Okręgowy przeprowadzający kontrolę instancyjną był nienależycie obsadzony (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.), albowiem w jego składzie orzekał sędzia powołany do pełnienia urzędu sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie przez Prezydenta RP na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej przepisami ustawy z 8 grudnia 2017 r. Jakkolwiek w świetle uchwały połączonych 3 Izb Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r. (BSA I – 4110 – 1/20) należy tu mówić o wadliwym powołaniu na stanowisko sędziego, to jednak *in concreto* fakt ten nie wywarł negatywnego wpływu na sposób rozpoznania przez Sąd drugiej instancji środka odwoławczego. Skarżący na poparcie przeciwnej tezy nie przedstawił żadnej argumentacji. Przede wszystkim trzeba wskazać, że nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., nie zachodzi wyłącznie dlatego, że w składzie sądu bierze udział sędzia rekomendowany do tego urzędu przez Krajową Radę Sądownictwa powołany do życia ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. Kwestię zasadności zarzutu nienależytej obsady sądu można brać pod uwagę wyłącznie wtedy, gdy zostanie wykazane, jakie konkretnie okoliczności miałyby mieć wpływ na podanie w wątpliwość niezawisłości i bezstronności sądu, który ma orzekać w danej sprawie. Temu wymogowi nie sprostął autor rozpatrywanej kasacji. Uchybienie wskazane

przez obrońcę zawiera wyłącznie krytykę procedury nominacyjnej przeprowadzonej przez KRS w jej kształcie z 8 grudnia 2017 r. bez podania ani jednego merytorycznego argumentu mogącego wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego wskazanego w kasacji.

Bezzasadność podniesionego zarzutu sprzyjała refleksji, że został on podniesiony wyłącznie instrumentalnie, aby przedmiotową kasację uczynić dopuszczalną. W myśl bowiem art. 523 § 2 i 4 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo (...) na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania a ograniczenie to nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybienia wymienionego w art. 439 k.p.k. Jednocześnie zauważyć należało, że bezwzględną przyczyną odwoławczą, zdaniem obrońcy, obarczony był wyrok drugoinstancyjny, co nie powinno skutkować postulatem uchylenia orzeczenia pierwszoinstancyjnego.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy oddalił kasację w trybie określonym w art. 535 § 3 k.p.k., a o kosztach sądowych za postępowanie kasacyjne orzekł po myśli art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

[J.J.]

[a.ł.]